

Utdrag ur protokoll fört vid Stockholms kommunfullmäktiges sammanträde i Stadshuset måndagen den 7 maj 2007 kl. 16.00.

Justerat den 14 maj 2007 Anslaget den 15 maj 2007

Bo Bladholm
Kersti Py Börjeson
Hadar Cars

§ 25

Motion om användning av diskrimineringskontroller för att främja Stockholms arbete avseende jämlikhet med hänsyn till kön, etnicitet, religion, funktionshinder, sexuell läggning och ålder (utl. 2007:58)

Dnr 334-3825/2005

Kommunstyrelsens tidigare bordlagda utlåtande nr 2007:58 behandlades. Utlåtandet gäller en motion av Paul Lappalainen (mp) i vilken han föreslår att stadsledningskontoret skall ges i uppdrag att analysera förekomsten av diskriminering i Stockholms stad och att i det arbetet bland annat använda sig av diskrimineringskontroller.

Ordet innehades av Paul Lappalainen, borgarrådet Livh, Mirja Räihä Järvinen, Dikran Dison, Ann-Katrin Åslund, Daniel Somos, Zaida Catalán och Berthold Gustavsson.

Yrkanden

Under överläggningen hade yrkats

dels bifall till kommunstyrelsens förslag,

dels av Mirja Räihä Järvinen (s), Paul Lappalainen (mp) och borgarrådet Livh (v) att ärendet återremitteras.

Propositionsordning

Ordföranden tog upp Mirja Räihä Järvinens (s), Paul Lappalainen (mp) och borgarrådet Livhs (v) gemensamma återremissyrkande. Ordföranden konstaterade att yrkandet om kravet på minoritetsåterremiss var uppfyllt. Kommunfullmäktige hade härmed beslutat att återremittera ärendet.

Beslut

Kommunfullmäktige hade alltså beslutat att **återremittera** ärendet.

Vid protokollet
Anette Otteborn

§ 25 Motion om användning av diskrimineringskontroller för att främja Stockholms arbete avseende jämlikhet med hänsyn till kön, etnicitet, religion, funktionshinder, sexuell läggning och ålder (utl. 2007:58)

Anförande nr 189

P a u l L a p p a l a i n e n (mp): Jag har några tecknade bilder med mig som jag ville visa, men jag kanske kan berätta om dem i stället. Det är en ung svart pojke som går bredvid sin pappa, håller honom i handen och säger: Pappa, hur får man jobb? Ja, man utbildar sig, flyttar utomlands och hoppas att bli importerad tillbaka till Sverige, svarar pappan.

Det finns en annan bild, en ung svensk kille med en invandrarkompis. Jaha, du kom in på krogen i går kväll. Javisst, de behövde extra folk i köket.

Sedan en sista bild visar en ung kvinna med sjal som säger till sin arbetsgivare: Jag vill ha samma lön som mina svenska arbetskamrater. Hon får som svar: Männen eller kvinnorna?

Det här är tänkt som en inramning till varför vi har föreslagit att vi ska använda diskrimineringskontroller för att testa våra egna löften. Vi går ut och ställer krav på att andra inte ska diskriminera, har jag hört i alla fall. Men vi kanske borde vara mycket bra i vår egen verksamhet. Vad har vi gjort för att inte diskriminera som arbetsgivare? Vad är det som vi har gjort för att inte diskriminera som serviceorgan? Det är jättetrevligt att politiker numera pratar mer om diskriminering. Problemet är att det alltför ofta bara är prat.

En anledning till att de inte vill göra någonting är att i den situation då man bestämmer sig för att agera mot diskriminering måste man agera mot sina kompisar, mot arbetsgivare, mot fackföreningar, mot tjänstemännen. Det är så när människor som har makten måste agera. Det är därför som de väljer att säga nej till diskrimineringskontroller. Då avslöjar vi ett problem som vi säger att vi verkligen vill göra någonting åt. Det är just därför. Vi borde någon gång ställa krav även på dem som har makten i samhället. Diskrimineringskontroller är ett sätt att göra det på.

Anförande nr 190

Borgarrådet L i v h (v): Ordförande, fullmäktige! Under förra mandatperioden förde vår majoritet en väldigt aktiv politik mot diskriminering. Vi tog fram antidiskrimineringsklausulen, som ni tyvärr avskaffade. Vi utvidgade jämställdhets- och mångfaldsplanerna. Vi testade sprintmodellen, som var en modell för att få till stånd en rättvis anställningspolitik i staden just för att vi inte skulle vara diskriminerande när vi anställde.

Men vi i Vänsterpartiet tycker att man ska pröva alla metoder, alla möjliga metoder som finns för att minska den diskriminering som vi alla vet faktiskt förekommer. Därför tycker vi att förslaget om diskrimineringskontroller är värt att prövas som ett led i alla andra förslag som läggs fram inom det här området. Det finns bara en sak där vi skiljer oss från Pauls motion, och det är att vi tycker att de här kontrollerna ska skötas av en utomstående aktör. Man ska alltså inte kontrollera sig själv.

Vi tillstyrker motionen och tycker att det är ett väldigt bra förslag. Vi vill att vi i staden snarast ska inleda det här arbetet och anlita en fristående utvärderare.

Jag yrkar bifall till Vänsterpartiets förslag.

Anförande nr 191

Paul Lappalainen (mp): Jag vill bara säga att jag är helt överens med Vänsterpartiet. Jag förväntar mig inte att stadsledningskontoret ska ha kompetensen för att genomdriva diskrimineringsstester. Man ska naturligtvis anlita utomstående.

Anförande nr 192

Mirja Räihä Järvinen (s): Ordförande, fullmäktige! Jag tycker att den här salen talar sitt tydliga språk om på vilken nivå man vill ha i integrationsarbetet. Föredragande borgarrådet, som i det här fallet är finansborgarrådet, lyser med sin frånvaro. Inte ens integrationsborgarrådet är på plats. Då är min misstanke att ambitionen inte är alltför hög. Den har inte varit hög över huvud taget hittills under mandatperioden. Den valda församlingen som har övergripande samordningsansvar för integrationsfrågorna i Stockholm har inte haft ett enda sammanträde hittills. Nu har vi fått en kallelse åtminstone till ett möte i maj. Men det har gått ett halvår.

Denna motion är ett exempel på frågor som borde ha hanterats utav integrationsberedningen. Det enda som majoriteten hittills har gjort är att man har påbörjat en gigantisk utförsäljning av allmännyttans bostäder och använder detta som täckmantel för integration. Jag minns så väl Vasaparksduellen i valrörelsen. Finansborgarrådet sade bland annat följande: Om man får friköpa sin bostad blir man svensk.

Jag kan för min del säga att jag inte är svensk ens efter 30 år i det här landet, och det är inget fel med det. Jag trivs med att jag inte är det.

Vi anser givetvis att staden ska använda de metoder som vi har provat hittills. Sprintmodellen när det gäller den egna rekryteringen är ett alldeles utmärkt beprövat verktyg. Det finns mångfald inom vår egen organisation, men ju högre vi klättrar upp i hierarkin, desto glesare är det med människor med annan bakgrund än svensk. Därför är det viktigt att vi inte enbart arbetar mot diskriminering utan även bedriver ett aktivt mångfaldsarbete och att gör det på alla nivåer i vår egen organisation.

Vi anser därför att tanken med diskrimineringskontroller är god och kan användas tillsammans med en rekryteringsmodell. Stadens antidiskrimineringsarbete måste även framdeles också ske genom skärpta krav på tillståndsgivning och antidiskrimineringsklausuler i upphandlingar. Men det har ni lyckats att ta bort. Givetvis kan vi aldrig acceptera hanterandet av det.

En summering av mandatperiodens integrationsarbete hittills blir väldigt kort: utförsäljning av bostäder, borttagande av de vapen som vi kan använda mot diskriminering. Jag kan inte för min själ påstå att detta är vare sig integrations- eller antidiskrimineringsarbete.

Anförande nr 193

Dikran Dison (kd): Ordförande, fullmäktige! Diskrimineringen i arbetslivet är ett allvarligt problem för oss nya svenskar. Det är faktiskt mest vi som blir drabbade. Det är också Stockholms stads skyldighet att med kraft bekämpa diskrimineringen inom dess område.

Jag upplever i allmänhet att respekten för människovärdet i vårt samhälle minskar. Det drabbar väldigt många människor. Människor värderas olika och behandlas godtyckligt, det gäller också anställningar.

Jag tycker att motionären Paul Lappalainens kamp mot diskriminering förtjänar stort beröm. Jag förstår hans avsikter helt, ingen tvekan om att han har goda avsikter. Men det är också viktigt att vi bekämpar diskrimineringen med lagliga medel. Det säger alla remissinstanserna. Där anser man att diskrimineringskontroller inte är i harmoni med lagstiftningen.

Det är som sagt ingen tvekan om att diskriminering förekommer. Vi vet det, vi har erfarenhet av det. Egentligen är det värt att pröva nya metoder. Men dessa måste ändå vara lagliga. Kanske är det någon annan metod som vi bör anstränga oss för att få fram. Detta är klart ett stort samhällsproblem som vi måste bekämpa. Men förslaget i nuvarande form anser jag inte kan vi gå med på grund av det som jag sagt.

Jag yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 194

P a u l L a p p a l a i n e n (mp): Det intressanta är att man tar upp någonting som jag inte har föreslagit. Jag har inte föreslagit att det här ska användas i någon rättslig instans. Innan diskrimineringslagen kom skulle det ha varit tillåtet att kolla diskriminering av blåögda? Om vi får en lagstiftning mot diskriminering av blåögda då får vi inte göra någonting? Vi får inte testa huruvida vi har en verklig likabehandling i staden. Den här brottsprovokationsdiskussionen hittar man inte bland remisserna. Man hittar en väldigt märklig mening som Kristina Axén Olin har skrivit.

Anförande nr 195

Borgarrådet L i v h (v): Jag tycker, Dikran, att det är väldigt bra att du säger att man ska använda alla medel för att minska diskrimineringen. Därför är det jättetråkigt att du sitter i en majoritet som tog bort antidiskrimineringsklausulerna. Det skulle nog du se till att de fanns kvar om du verkligen menar allvar med det.

Det är här förslaget om diskrimineringskontroller är något att pröva. Då undersöker man lagligheten i det. Om du tycker att man ska pröva alla medel borde du faktiskt vara positiv till att man testar gränserna för vad som är möjligt att göra inom diskrimineringsområdet.

Anförande nr 196

D i k r a n D i s o n (kd): Vi ska naturligtvis ersätta diskrimineringsklausulerna med någonting annat. Det som var förut var en papperstiger, det hade inte så mycket verkan i det verkliga livet. Det finns en lag som förbjuder diskriminering. Men de antidiskrimineringsklausuler som staden hade var verkningslösa. De hade inte så mycket kraft, de kunde inte bita. Därför vill vi ersätta med någonting mycket bättre.

Man kan ha delade meningar om att klausulerna kanske skulle ha varit kvar. Men de var egentligen inte så mycket att ha.

Anförande nr 197

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Ordförande, fullmäktige! Jag förutsätter att alla som är i den här salen hatar och avskyr diskriminering. Sedan beror det på hur man ska angripa den diskriminering som finns. Att det finns kan vi tyvärr vara alldeles eniga om.

Det handlar inte bara om diskriminering på grund av etnisk bakgrund. Det finns också åldersdiskriminering, diskriminering mot funktionshindrade, på grund av sexuell läggning. Det är många fajter vi måste ta för att komma till rätta med det här.

Jag vill ta upp det här med antidiskrimineringsklausulen. Det har tydligt sagts att vi håller på att arbeta fram en ny klausul. Om den inte ser ut precis som den som Paul Lappalainen förespråkade förra gången vet du att vi är angelägna om att det ska vara ett rättssäkert system. Det är vad det handlar om, inte om att det ska bli mer diskriminering.

Det som verkligen ger resultat är att man är vaksam och uppmärksam och lär sig och kan mer ute på våra förvaltningar. Det är där som ofta anställningarna sker. Det gäller att man kan och gör utvärderingar. Det är till och med så att i Rinkebys stadsdelsförvaltning är man tveksam till att införa de kontroller som du vill införa. Det betyder inte att man inte gillar frågan.

Sedan tycker jag att du är lite arrogant när du säger att "om man som makthavare vill göra något". Det vill man egentligen inte göra, för då måste man agera mot sina kompisar. Men då förutsätter du att makthavare inte har kompisar som blir diskriminerade. Det kan makthavare också ha. Man kan känna det ända in i märgen. Jag tror inte att det är rätt system.

Det här med brottsprovokation ligger snubblande nära här. Jag tycker att en så allvarlig fråga måste man ta på allra största allvar. Det gäller att ständigt diskutera frågan ute. Vi är en av de största arbetsgivarna i Sverige. Det är ute på fältet som diskussionen och utvärderingarna måste finnas hela tiden.

Jag yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 198

P a u l L a p p a l a i n e n (mp): Jag tycker i och för sig att det är jättetrevligt att alla är mot diskriminering. Jag tycker att det är jättetrevligt att alla är snälla mot barn. Jag tycker att mycket är jättetrevligt. Vad jag blir trött på, och det kan kallas arrogans, är när jag ser politiker som har makt att göra någonting åt diskriminering avstår. De kan komma i denna sal och i många andra sammanhang och säga: Jag förstår verkligen det här med diskriminering. Samtidigt vänder de sig om och säger: Vi ska inte göra någonting, men vi tycker att det är förfärligt. Det är då jag får problem.

Anförande nr 199

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Men, Paul Lappalainen, du tycker att allt som du själv inte har föreslagit är dåligt. Det ska vara på dina villkor, annars är det inte rätt.

Jag skulle vilja säga så här: Både du och andra har sagt att under förra mandatperioden infördes en massa saker. Ja, men minskade diskrimineringen då?

Anförande nr 200

Borgarrådet L i v h (v): Jag tycker att det är väldigt fascinerande när jag hör majoriteten. Vi införde antidiskrimineringsklausuler som faktiskt var Europas tuffaste. De var väl förankrade. Då säger att Dikran Dison att ni ska ersätta dem med något bättre. Det ska bli väldigt intressant att se. Ni avskaffar en klausul som faktiskt var en av de tuffaste som har tagits fram och att ni ska införa något bättre. Det ska bli väldigt kul att se det förslaget.

Sedan säger ni: Vi måste ut och prata på fältet. Att prata är jättebra, men du kan aldrig få bort diskriminering om du inte har ordentliga åtgärder mot det. Diskrimineringskontroller kan vara en åtgärd, antidiskrimineringsklausuler är en annan åtgärd. Det vi gjorde i det så kallade sprintprojektet var att vi försökte testa och testade rekryteringsförfarandet för att få bort diskriminering vid anställningsförfarande. Jag undrar hur ni, Ann-Katrin och andra borgerliga,

tänker gå vidare med det. Det var ett väldigt konkret projekt. Det gäller inte bara att prata på fältet, det gäller att tillämpa de nya metoder som vi började ta fram.

Anförande nr 201

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Du låter som om det inte fanns någon diskrimineringsklausul innan, men det fanns faktiskt en klausul innan. Sedan införde ni en ny. Det var inte något nytt begrepp så att säga. Ni har inte fortfarande inte svarat på min fråga om diskrimineringen minskade under förra mandatperioden. Det gjorde den inte. Den ökade i Stockholm.

Anförande nr 202

P a u l L a p p a l a i n e n (mp): Det är alltid svårt att säga exakt vad som är mer diskriminering. Men om man avskaffar det enda verktyg man har då kan jag garantera att absolut ingenting kommer att hända. Jag har ingenting mot att diskutera med vem som helst angående vettiga åtgärder mot diskriminering. Blev det över huvud taget något meningsfullt med anledning av den klausul som du nämnde? Jag diskuterade den med Hardy Hedman. Det var inte på grund av ditt parti eller någon annans. Det var därför att han hade viss etik, och vi insåg problemet och bestämde oss för att bli av med det.

Jag hör inte från den här sidan av salen någon ansats till en seriös diskussion över huvud taget. Vad jag hör är att ni ska utbilda människor. Bland annat kan man se den intressanta formuleringen om brottsprovokation. De diskrimineringskontroller som föreslås i motionen riskerar att i praktiken tangera gränsen för brottsprovokation.

Jag har föreslagit det här för att kontrollera hur vi agerar i våra vardagliga arbeten, inte för att lagen ska tillämpas över huvud taget, även om det är fullt lagligt. Ni kommer ihåg hur det var förra året. Unga juriststudenter hade studerat krogasism i Stockholm, Göteborg och Malmö och gick ut och prövade, gjorde *situation testing*. Det har lett till fem skadeståndsdomar med anledning av diskriminering. Konstigt nog har de inte slängts ut av domstolarna.

För det första är det fel att säga att jag föreslår brottsprovokation över huvud taget. För det andra är det fråga om hur den metoden tillämpas.

Anförande nr 203

A n n - K a t r i n Å s l u n d (fp): Jag tycker fortfarande att det skulle vara jätteintressant att höra om du bedömer att diskrimineringen ökade eller minskade under förra mandatperioden när ni gjorde era, som du tycker, succéartade framställningar.

Jag skulle vilja understryka att jag tycker att det är alldeles utmärkt om juriststuderande testar det här med krogkörer eller om tidningar testar diskriminering. Men jag tycker att det är en helt annan sak om vi inför det i staden som ett sätt att arbeta.

Anförande nr 204

P a u l L a p p a l a i n e n (mp): Jag försökte ge ett rimligt svar, men jag kan ge ett sådant här svar också: Jag kan inte säga säkert om diskrimineringen minskade. Däremot vet jag att åtminstone en förlikning har åstadkommits just på grund av att klausulen hade införts. Jag vet också, en tjänsteman i Botkyrka berättade det för mig, att ett statligt företag som hade den klausulen började man ringa honom. De hade kommit på att den här klausulen fanns, och de kanske måste anställa en och annan människa, en invandrare, som bor i den här staden. Viss effekt fick det alltså.

Anförande nr 205

Daniel Somos (m): Jag håller med om att det är tragiskt att det kommer välutbildade människor till Sverige och inte får något annat jobb än att köra taxi. Efter några år bestämmer de sig att flytta till USA eller Storbritannien och där får ett välbetalt jobb. Det jag inte förstår i Lappalainens förslag är hans radikala angrepp att vi ska utreda det här. Det är faktiskt det tamaste förslaget för att lösa diskrimineringsproblemet jag hört på mycket länge.

Vi vet att det förekommer diskriminering på flera plan. Den är till exempel inskriven i de flesta avtal som facken skriver där man har olika minimilöner för människor i olika åldrar och sist in, först ut. Det är en typ av åldersdiskriminering. Det finns många olika typer av diskriminering. Det radikala förslag som här lanseras är att vi ska analysera det här. Det är väldigt typiskt politikeraktigt, tycker jag.

Det finns otroligt mycket forskning på det här området som visar att diskriminering förekommer i huvudsak därför att risken att anställa är alldeles för stor i Sverige. Låt oss lägga fram förslag som gör det enklare och bättre att anställa så att fler kan få jobb på ett enklare sätt. Det är uppenbart varför de här människorna får jobb i andra länder men inte i Sverige.

Jag tycker att det är lite av ett hån att tro att vi här inne genom analyser eller att politiken över huvud taget kommer att råda bot på detta problem efter miljonprogram och en havererad flyktingmottagning. Det är vi som har skapat problemet. Låt oss nu ta bort alla de hinder och alla de problem som finns att anställa folk, de lagar som har stiftats som gör det nästan omöjligt för invandrare och unga att få jobb i Sverige. Det är det som är problemet. Det är det som skapar segregationen.

Jag vet inte vad som är poängen med att vi ska analysera det här. Vi vet att det förekommer. Åtgärda det i stället!

Anförande nr 206

Mirja Räihä Järvinen (s): Ordförande, fullmäktige! Det är fantastiskt att man kan få lagen om anställningsskydd till att vara diskriminering! Det är så himla typiskt för den där sidan. Det finns givetvis lagar mot diskriminering. Det finns flera lagar som betecknas som arbetsrättslagar. Men diskriminering sker även på andra ställen än på arbetsplatserna. Det borde du väl ändå förstå.

Anförande nr 207

Daniel Somos (m): Ordförande, fullmäktige! Det sker på andra ställen än arbetsplatser, men arbetsplatserna är de platser där man spenderar mest tid. Det är därför mycket av värderingar utgår därifrån. När jag jobbade på 7 Eleven som 17-åring och frågade om jag inte kan ha samma lön som den som är 18, så sade man nej, enligt avtalet har du en minimilön som är lägre än för en 18-åring. På vilket sätt är inte det åldersdiskriminerande?

Anförande nr 208

Paul Lappalainen (mp): Det är väldigt kul att höra lite uppläxning med exempel från USA, Kanada, kanske Storbritannien. Det som dessa länder har gemensamt är att de har länge haft ett arbete mot diskriminering. Så enkelt är det. Diskriminering kostar i dessa länder. Det är inte fråga om att utarma arbetskraften. Kanada är det land som OECD säger är bäst på att få in invandrare på arbetsmarknaden. Där sitter de inte och pratar om att nyckeln till integration är att få arbete. Där säger de klart och tydligt: lika rättigheter, möjligheter och skyldigheter. Det är nyckeln till integration.

När ska vi lära oss detta?

Anförande nr 209

D a n i e l S o m o s (m): Det som Kanada, USA och Storbritannien har gemensamt är att när människor kommer dit är inte det första som händer är att de blir inlussade i ett gigantiskt betongblock och får ett bidrag uppkört i handen. Det är det som är skillnaden. De börjar jobba direkt.

Anförande nr 210

Borgarrådet L i v h (v): Nej, det gör de inte. Jag känner politiska flyktingar som kom till Spanien efter diktatur i Latinamerika. Det föstes banne mig inte i något betongblock. De hade inte ens pengar till mat. Att förhålliga den delen av världen och den flyktingpolitiken tycker jag är fullständigt makabert.

Det jag ville säga: Nej, vi kan inte i den här salen stoppa all diskriminering i det privata näringslivet. Men vi ska, banne mig, göra det som vi som politiker i den här salen, i den här kommunen, kan göra. Det ska vi göra. Vad kan vi göra? Jo, vi kan ställa hårda krav på de företag som ska handla med vår stad. Det gjorde vi genom våra antidiskrimineringsklausuler. Så tar ni bort dem!

Man kan se till att vi har ett anställningsförfarande som inte diskriminerar. Det började vi med det med sprintprojektet. Fortsätter ni med det? Nej. Man kan pröva diskrimineringskontroller som vi har diskuterat i dag. Vill ni det? Nej. Men gör det som vi som politiker kan göra i den här staden i stället för att prata om vad man kanske gör i USA!

Anförande nr 211

Z a i d a C a t a l á n (mp): Jag läste vad finansborgarrådet skrev som kommentar till Pauls motion. Jag reagerade på precis samma sak som har gjorde, att man tar upp brottsprovokation. Jag är jurist och ganska medveten om att brottsprovokation innebär att till exempel en polis nästan begår ett brott för att provocera fram ett annat brott. Om en invandrare kommer på en anställningsintervju och får reda på att han eller hon inte är önskvärd och går på flera och märker att det har att göra med det "konstiga" namnet eller mörkare utseende säger det sig självt att det inte är brottsprovokation.

Den bortförklaringen låter som en absurditet. Vi behöver verktyg, vi behöver åtgärder för att komma åt diskrimineringen. Därför förvånar det mig att ni inte vill göra någonting. Det pratas om utbildning, om att vi ska se vad som kommer för förslag i framtiden. Men vad händer egentligen? Precis som sagts innan är antidiskrimineringsklausulen borta. Det här förslaget om än enkel *situation testing* nej, det duger inte. Vad är det som duger? Jo, kartlägga lite hedersvåld, vi ska snacka och se vad som kommer i framtiden.

Vi måste blottlägga den diskriminering som finns i Stockholm i dag och sedan åtgärda den med kraftfulla verktyg. Men det är helt uppenbart att den borgerliga majoriteten inte vill göra vare sig det ena eller det andra. Det är tragiskt.

Anförande nr 212

P a u l L a p p a l a i n e n (mp): Ju mer jag har tänkt på det, desto mer har jag förstått att vi i denna sal har rätt till någon sorts anständig underlag. Med tanke på att det juridiska underlaget i det här ärendet helt enkelt inte räcker föreslår jag att ärendet återremitteras för en grundlig undersökning om just huruvida det som jag har föreslagit i motionen, inte någonting annat, det som jag har föreslagit är lagligt eller inte. Det borde vi kunna klara av.

Dessutom vill jag ta upp någonting som Daniel Samos påpekade. Det är någonting man gör gång på gång i Sverige. Vi säger: Vi är mot diskriminering, vi behöver inte undersöka det. Vi ska komma åt det genom att fler kommer i jobb. Om alla invandrare får städjobb har det ingenting att göra med diskriminering. Jag kan säga det tusentals gånger, och det verkar inte gå hem.

Diskriminering är inte en fråga om sysselsättning. Det är viktigt att människor inte diskrimineras på arbetsmarknaden. Men att skapa arbeten är någonting annat.

Anförande nr 213

Mirja Räihä Järvinen (s): Ordförande, fullmäktige! Jag tror att en del här är lite för unga för att egentligen förstå hur det fungerar på arbetsmarknaden. Jag jobbar dagligen med just de arbetsmarknadslagar som vi har på diskrimineringsområdet. Jag kan som facklig företrädare se när jag löneförhandlar att på den här arbetsplatsen förekommer det lönediskriminering av olika anledningar. Men det handlar om så mycket annat när det gäller att arbeta mot diskriminering.

Jag tycker att majoriteten har handlagt det här väldigt slarvigt den här gången. Ingen av borgarråden borgarråden, finansborgarrådet och integrationsborgarrådet, som egentligen ska ansvara för frågan – jag har inte förstått varför ärendet ligger på finansborgarrådets bord – finns på plats i kväll. Det är tecken på någonting, man värdesätter inte de här frågorna tillräckligt mycket. Man har inte heller värdesatt arbetet med att ha en integrationsberedning. Vi har beslutat att vi ska ha en integrationsberedning som inte har kunnat fungera och inte kunnat diskutera till exempel den här motionen. Det finns ytterligare saker i svaret som borde undersökas.

Jag gör det som föregående talare borde ha gjort och yrkar på återremiss.

Anförande nr 214

Berthold Gustavsson (m): Jag vill bara göra ett klarläggande på grund av att dessa båda borgarråd inte är på plats. Det handlar inte om att de inte vill debattera ärendet. Likaväl som andra ledamöter ibland får bli kvittade har de här borgarråden haft fullt legitima skäl att få bli kvittade. De har varit här från början av kvällen men har haft anledning att nu inte vara kvar. Det har inte någonting att göra med att vi skulle diskutera det här ärendet.

Anförande nr 215

Borgarrådet Livh (v): Det är säkert rätt, Berthold, men det är mycket ovanligt att man kvittar ut sig när ens egna ärenden står på dagordningen.

Jag begärde egentligen ordet för att vi från Vänsterpartiet vill stödja återremissyrkandet.